

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 26. lipnja 2011.

[\(Video\)](#)

„Sine Dominico non possumus“

Draga braćo i sestre!

Danas se u Italiji i još nekim zemljama slavi Corpus Domini, svetkovina euharistije, sakramenta Tijela i Krvi Gospodnje, koju je on sam ustanovio na Posljednjoj večeri i koja predstavlja najdragocjenije blago Crkve. Euharistija je poput kucajućeg srca koje daje život čitavom mističnom Crkve: društveni organizam koji je sav utemeljen na duhovnoj ali konkretnoj povezanosti s Kristom. Kao što to kaže apostol Pavao: „Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha“ (1 Kor 10, 17). Bez euharistije Crkva jednostavno ne bi postojala. Euharistija je naime ono što od jedne ljudske zajednice čini misterij zajedništva, koji je kadar donijeti Boga svijetu i svijet Bogu. Duh Sveti, koji preobražava kruh i vino u Tijelo i Krv Kristovu, preobražava također one koji ga primaju s vjerom u udove tijela Kristova, tako da je Crkva stvarno sakrament jedinstva ljudi s Bogom i među njima.

U kulturi koja je sve više individualistička, kao što je ova u koju smo uronjeni u zapadnim društvima, i koja teži proširiti se u čitavom svijetu, euharistija predstavlja neku vrstu „protulijeka“ koji djeluju u duhovima i srcima vjernika i bez prestanka sije u njima logiku zajedništva, služenja, zajedništva, riječju, logiku evanđelja. Prvi kršćani, u Jeruzalemu, bili su očiti znak toga novog načina života, jer su živjeli u bratstvima i zajednički dijelili svoja dobra, kako nitko ne bi oskudijevao (usp. Dj 2, 42-47). Iz čega je sve to proizlazilo? Iz euharistije, to jest od Krista uskrsloga, koji je stvarno prisutan među svojim učenicima i djeluje snagom Duha Svetoga. I u narednim naraštajima, tijekom stoljeća, Crkva je, usprkos ograničenjima i ljudskim zabludama, nastavila biti u svijetu snaga zajedništva. Mislimo osobito na najteža razdoblja, na vremena

kušnje: što li je samo, na primjer, značilo za vjernike zemalja pod jarmom totalitarnih režima mogućnost da se okupljaju na nedjeljnoj misi! Kao što su govorili drevni mučenici iz Abitene: „Sine Dominico non possumus” – bez „Dominicum”, to jest bez nedjeljne euharistije ne možemo živjeti. Ali prazninu koju je ostavila iza sebe lažna sloboda može biti jednako opasna, i tada je zajedništvo s Kristovim tijelom lijek umu i volji, da bi čovjek ponovno uživao u istini i zajedničkom dobru. Dragi prijatelji, zazovimo Djevicu Mariju, koju je moj prethodnik, blaženi Ivan Pavao nazvao „euharistijskom ženom” (Ecclesia de Eucharistia, 53-58). Neka u njezinoj školi i naš život postane potpuno „euharistijski”, otvoren Bogu i drugima, kadar preobraziti zlo u dobro snagom ljubavi, usmjerenom k jačanju jedinstva, zajedništva i bratstva.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, i danas ima radost najaviti proglašenje nekih novih blaženika. Jučer su, u Hamburgu, gdje su ubijeni od nacista 1943., blaženima proglašeni Johannes Prassek, Eduard Müller i Hermann Lange. Danas je pak u Milanu beatifikacija don Serafina Morazzonea, uzornog župnika u Leccou s 18. na 19. stoljeće, zatim oca Clementea Vismara, herojskog misionara PIME-a u Burmi te Enrichette Alfieri, sestre ljubavi, zvane „anđeo” milanskog zatvora San Vittore. Veličajmo Gospodina zbog tih svijetlih svjedoka evanđelja!

Na ovu nedjelju koja prethodi svetkovini svetih Petra i Pavla u Italiji se slavi Dan ljubavi prema Papi. Želim živo zahvaliti svima koji, molitvom i priložima, daju svoju potporu mojoj apostolskoj službi ljubavi. Hvala! Gospodin vam platio!

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana